Но помнишь ли едно дете
умре в Париж на барикада.
Едно дете всякой умрт
лъч кървавата ръзаразнесъ
Въ жилит, полека-лека
кръвьта пустява, капка пушка.
ала една устъвка лека
но устинт се изтръва в лимъ
и после устинт синтят,
ала въ очит зимор гори,
ала очит сякашъ пъят:
Liberté chérie!
едно камък с простреляно
лоши сковат
въ ~~мърва~~ смъртен праг.
ли спомняш ли си
моя камък?
това бъхъ аз!

Но помнишъ ли едно моторо
пронита въ сняга
и оптицъ
мълнит дето мъчи даже
не сляга въ бъзкрайн простор

Едно моторо въ крила, капка
родопска мъгла завесъ
пъстрата орлиста орбита
и въ бурна на бездънно мари
родопски пъсъ къмъ прогреса.